

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym dnia 24 stycznia 2018 roku powód J. J. (1) wniósł o „wzruszenie uchwały w sprawie jego wykluczenia z pozwanego Stowarzyszenia (...), podjętej przez odbyte 4 lutego 2017 roku Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia – przez jej zmianę w ten sposób, że uchwałę nr 1/2016 z 8 października 2016 roku Sądu Organizacyjnego Stowarzyszenia (...) w Ł. uchylić, ewentualnie stwierdzić jej nieistnienie”.

W uzasadnieniu powód wskazał, że Zarząd pozwanego Stowarzyszenia w swym wniosku z 3 czerwca 2015 roku wniósł o pozbawienie powoda członkostwa w Stowarzyszeniu z uwagi na zarejestrowanie powoda jako tajnego współpracownika organów bezpieczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, pomówienia przez powoda w sprawie o sygn. akt II C 1483/14 prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Łodzi siedmiu członków Stowarzyszenia o czerpanie kosztem Stowarzyszenia korzyści materialnych oraz pisanie przez powoda pism szkalujących dobre imię Zarządu pozwanego stowarzyszenia, mających na celu podważanie wiarygodności i prawidłowości działania tego organu. Uchwałą nr 1/2016 podjętą 8 października 2016 roku Sąd Organizacyjny pozwanego Stowarzyszenia wykluczył powoda z członkostwa w Stowarzyszeniu (...), od której powód odwołał się do Walnego Zgromadzenia. Odwołanie to było przedmiotem posiedzenia Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia w dniu 4 lutego 2017 roku, które po przeprowadzonym głosowaniu utrzymało w mocy uchwałę o wykluczeniu z członkostwa w stowarzyszeniu powoda. Zdaniem J. J. (1) zarzuty, z powodu których został on pozbawiony członkostwa w pozwanym Stowarzyszeniu nie uprawniały do wykluczenia go ze Stowarzyszenia (...), gdyż nie odwołują się one do naruszenia przepisów statutu pozwanego Stowarzyszenia. Ponadto powód wskazał, że zarzuty te nie są prawdziwe, gdyż nie był tajnym współpracownikiem organów bezpieczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a pomawiani przez niego członkowie stowarzyszenia nie wystąpili na drogę sądową, co świadczyć ma o słuszności zarzutów zgłaszanych przez J. J. (1) pod ich adresem. Ponadto powód zakwestionował członkostwo 14 wskazanych przez niego osób, w tym osób, które podjęły uchwałę o wykluczeniu powoda, co wskazuje na nieistnienie uchwały nr 1/2016 z dnia 8 października 2016 roku.

Wraz z pozwem powód wniósł o udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie w czynnościach Zarządu obowiązanych Stowarzyszenia i wyznaczenie przedstawiciela do prowadzenia bieżących spraw Stowarzyszenia, zobowiązanie Zarządu do przekazania zarządu nad Stowarzyszeniem, zobowiązanie wyznaczonego przedstawiciela do zabezpieczenia dokumentacji Stowarzyszenia oraz do sukcesywnego przedkładania dokumentów Stowarzyszenia, zatrudnienia nowej księgowej lub nowego biura rachunkowego, zlecenia profesjonalnemu audytorowi dokonania audytu w Stowarzyszeniu w zakresie prawidłowości gospodarki finansowej od 2015 roku.

(pozew k. 3 – 10)

W odpowiedzi na pozew pozwane Stowarzyszenie (...) w Ł. przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy podniosło zarzut zapisu na sąd polubowny i wniosło o odrzucenie pozwu, a w wypadku nieuwzględnienia zarzutu wniosło o oddalenie powództwa w całości jako oczywiście bezzasadnego.

W uzasadnieniu strona pozwana w pierwszej kolejności zaprzeczyła, aby powód złożył odwołanie od uchwały nr 1/2016 podjętej 8 października 2016 roku przez Sąd Organizacyjny. Powód wprawdzie pisemnie deklarował chęć skorzystania z drogi odwoławczej, lecz powzięta przez Sąd Organizacyjny uchwała o wykluczeniu go z członkostwa w pozwanym Stowarzyszeniu nie została przez niego zaskarżona i nie była przedmiotem posiedzenia Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia. W dalszej kolejności pozwany zwrócił uwagę, że statut pozwanego Stowarzyszenia przewidywał w § 19 ust. 2 i w § 20 ust. 3 polubowny tryb rozstrzygania sporów między stowarzyszeniem a jego członkiem, który nie został wyczerpany przez powoda. Pozwany podniósł więc zarzut zapisu na sąd polubowny i wniósł o odrzucenie pozwu na podstawie art. 1165 k.p.c. Zdaniem pozwanego działania powoda sprzeciwiają się zadaniom Stowarzyszenia określonym w § 4 statutu, sam fakt rejestracji jako TW, jak również negatywny stosunek do pozostałych członków stowarzyszenia wyrażany publicznie, poza gronem członków Stowarzyszenia, w tym do organów państwowych nie jest realizacją obowiązków członka określonych w § 11 statutu, a przyjęcie postawy konfliktowej wobec pozostałych

członków Stowarzyszenia po odwołaniu powoda z funkcji Prezesa, inicjowanie szeregu postępowań cywilnych, jak i karnych w celu przywrócenia poprzednio sprawowanej przez siebie funkcji Prezesa niewątpliwie godziły i godzą w interes Stowarzyszenia oraz osłabiają jego wizerunek społeczny.

(odpowiedź na pozew k. 39 – 42)

Postanowieniem z dnia 14 marca 2018 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił wniosek o odrzucenie pozwu, a postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2018 roku oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

(postanowienie k.60-62,71-73)

W piśmie z dnia 22 maja 2018 roku powód wniósł o wyłączenie na podstawie art. 220 k.p.c. do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę ustalenia stosunków członkostwa i o zawieszenie postępowania na czas rozpoznawania wyłączonej sprawy.

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2018 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił wniosek powoda o wyłączenie sprawy, a postanowieniem z dnia 1 października 2018 roku oddalił wniosek o zawieszenie postępowania w sprawie.

(pismo procesowe k.88-90, postanowienie k.94;protokół rozprawy z dnia 11.06.2018r. czas nagrania 01:33:31-01:35:30, postanowienie k.109;protokół rozprawy z dnia 1.10.2018r. czas nagrania 00:04:13-00:04:42)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Stowarzyszenie (...) w Ł. jest zarejestrowane w rejestrze stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej za numerem KRS (...). Ponadto jest wpisane także do rejestru przedsiębiorców.

Stanowi kontynuację stowarzyszenia o tej samej nazwie, utworzonego w 1906 roku. Stowarzyszenie zostało reaktywowane w 1991 roku. Jednym z inicjatorów reaktywowania Stowarzyszenia był powód J. J. (1).

Pozwane Stowarzyszenie zrzesza osoby fizyczne. Jego siedzibą jest miasto Ł., a terenem działalności jest Rzeczpospolita Polska. Stowarzyszenie zostało powołane na czas nieokreślony i ma na celu podnoszenie stanu robotniczego pod względem religijnym, moralnym, narodowym, społecznym i ekonomicznym. Jego celem jest propagowanie wśród członków przestrzegania obowiązków obywatelskich, obronę praw pracowniczych, tworzenie grup wzajemnej pomocy.

Po reaktywacji Stowarzyszenia Prezesem Zarządu był W. Ł..

W dniu 7 lutego 2009 roku Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia dokonało wyboru nowych władz Stowarzyszenia. Funkcję Prezesa Zarządu objął powód J. J. (1).

W 2009 lub 2010 roku na podstawie uchwały zobowiązano członków Zarządu do przedstawienia zaświadczeń z IPN, iż nie są zarejestrowani jako tajni współpracownicy.

Powód złożył wniosek do Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej, na skutek którego w dniu 28 kwietnia 2011 roku wydano zaświadczenie, że jego dane nie są tożsame z danymi osobowymi, które znajdują się w katalogu funkcjonariuszy, współpracowników i kandydatów na współpracowników organów bezpieczeństwa państwa oraz innych osób.

Powód był ponownie wybrany na prezesa w 2013 roku, ale w dniu 17 maja 2014 roku na Walnym Zgromadzeniu Członków Stowarzyszenia odwołano go z funkcji Prezesa, a zarząd nie otrzymał absolutorium. Zarzucano mu niegospodarność oraz niewłaściwe prowadzenie Stowarzyszenia. Na posiedzeniach Zarządu, gdy powód był Prezesem dyskutowano o członkach, którzy byli najemcami budynków należących do Stowarzyszenia i nie uregulowali czynszów. Nadto powód w tym czasie zaczął kwestionować deklaracje członkowskie i dotychczasowy sposób przyjmowania

na członka Stowarzyszenia przez uprzedniego Prezesa W. Ł. oraz dopuszczaniu takich osób do udziału w Walnym Zgromadzeniu Członków Stowarzyszenia.

(odpis z KRS k. 44 – 49, pismo k.55, zaświadczenie k.14, protokoły posiedzeń Zarządu k.29-31, zeznania świadka B. K. (1) – k.93-94; protokół rozprawy z dnia 11.06.2018r. czas nagrania 00:29:09-01:33:31, zeznania powoda – k.109v; protokół rozprawy z dnia 01.10.2018r. czas nagrania 00:05:31-00:22:55, 00:42:04-00:43:32 w zw. z k.92-92v, protokół rozprawy z dnia 11.06.2018r. czas nagrania 00:06:57-00:25:59, zeznania przedstawiciela strony pozwanej k.109v-110; protokół rozprawy z dnia 01.10.2018r. czas nagrania 00:22:55-00:42:04)

Po odwołaniu z funkcji Prezesa powód podejmował działania prawne wobec Stowarzyszenia i jego członków, w tym składał zawiadomienia o popełnieniu przestępstw do Prokuratury Rejonowej Ł. oraz Prokuratury Okręgowej w Łodzi. Nadto powód w dalszym ciągu kwestionował członkostwo poszczególnych osób w Stowarzyszeniu i upatrywał manipulacje deklaracjami.

W dniu 3 czerwca 2014 roku została zarejestrowana sprawa 1 Ds. 1026/14 dotycząca nierzetelnego i niezgodnego z prawem prowadzenia dokumentacji Stowarzyszenia (...) przez jego wiceprezesa tj. poprzez zaniechanie zafakturowania należności z tytułu obciążenia za dostarczone media zajmującej lokal pod działalność gospodarczą w postaci restauracji (...). Sprawa została zakończona w dniu 30 czerwca 2014 roku odmową wszczęcia śledztwa.

W dniu 06 października 2014 roku została zarejestrowana sprawa 2Ds. 1575/14 dotycząca przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych Stowarzyszenia (...) w Ł. poprzez ujawnienie bez zgody J. J. (1) danych osobowych w/w oraz pozyskania i ujawnienia tych danych przez osoby nieupoważnione. Sprawa została zakończona w dniu 15 grudnia 2014 roku odmowa wszczęcia śledztwa.

W Prokuraturze Okręgowej w Łodzi Wydziale VI Sądowym D. do Spraw Cywilnych i Administracyjnych w latach 2014-2018 toczyło się postępowanie za numerem PO VI Pc 115.2017 zainicjowane przez J. J. (1) przeciwko Stowarzyszeniu (...) w Ł. i dotyczyło ono podjęcia przez prokuratora czynności zmierzających do zbadania zgodności ze statutem i prawem uchwał podjętych w dniu 26 kwietnia 2014 roku i w dniu 17 maja 2014 roku na posiedzeniu Walnego Zgromadzenia Stowarzyszenia (...) w Ł.. Postępowanie zakończyło się w dniu 26 kwietnia 2017 roku. Prokurator nie znalazł podstaw do wzruszenia uchwał podjętych przez walne zgromadzenie Stowarzyszenia (...) w Ł. w dniu 26 kwietnia i 17 maja 2018 roku.

W dniu 2 października 2014 roku J. J. (1) złożył do Sądu Okręgowego w Łodzi pozew o naruszenie jego dóbr osobistych przez (...) Stowarzyszenia (...) w Ł.: K. W., R. T., B. O., L. H., E. P., W. P. i A. M. i wniósł o nakazanie pozwanym złożenia oświadczenia na piśmie o przeproszeniu za pomówienie współpracy ze służbami bezpieczeństwa PRL i że fakt ten zataił, co godzi w jego dobre imię oraz wizerunek człowieka prawego i wiarygodnego, poniża w opinii publicznej i naraża na utratę zaufania do prowadzenia działalności społecznej.

Wyrokiem z dnia 20 maja 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie II C 1483/13 oddalił powództwo. Sąd ustalił, że J. J. (1) nie kwestionuje faktu zarejestrowania go we wrześniu 1989 roku jako tajnego współpracownika służb specjalnych, o czym dowiedział się przy okazji ubiegania się o wydanie zaświadczenia przez IPN wskazującego, że nie był pracownikiem ani tajnym współpracownikiem służb bezpieczeństwa PRL. Z zaświadczenia nr 8/11 wynikało, że dane osobowe powoda nie są tożsame z danymi, które znajdują się w katalogu funkcjonariuszy, współpracowników i kandydatów na współpracowników organów bezpieczeństwa państwa oraz innych osób, udostępnionym IPN od dnia 26 listopada. Składając uzyskane zaświadczenie powód nie poinformował członków Stowarzyszenia, że w IPN znajdują dokumenty świadczące o fakcie zarejestrowania go jako tajnego współpracownika, ponieważ nie widział takiej potrzeby. Sąd uznał, że działania pozwanych nie były bezprawne, podjęte zostały w ramach ich działalności w Stowarzyszeniu, znajdowały uzasadnienie w postanowieniach statutu i podjętych przez Stowarzyszenie uchwał. Wyrok jest prawomocny od dnia 18 czerwca 2015 roku.

Powód zaskarżył uchwały Stowarzyszenia do Sądu Okręgowego w Łodzi. W sprawie II C 1431/14 wnosił o uchylenie uchwał Walnego Zgromadzenia Stowarzyszenia (...) oraz o stwierdzenie nieistnienia uchwał. Powództwo zostało oddalone przez sąd I instancji, a sąd II instancji oddalił apelację. Sprawa obecnie toczy się przed Sądem Najwyższym.

Kwestie członkostwa w Stowarzyszeniu były analizowane w Sądzie Okręgowym w Łodzi w sprawach II C 341/09, II C 1431/14 oraz w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie XX Ns Rej KRS (...) i XX Ns Rej KRS (...). Orzeczenia w tym zakresie nie podważyły członkostwa.

Powód składał również pisma do organu nadzoru w trybie administracyjnym – do Urzędu Miasta Ł., w których wskazywał na nieprawidłowości w liście członkowskiej Stowarzyszenia.

(załączone akta Sądu Okręgowego w Łodzi sygn. akt II C 1483/14 : pozew – k. 2-8 , wyrok k.177, uzasadnienie k. 178-183, pismo k.68,75,54, zeznania świadka B. K. (1) – k.93-94;protokół rozprawy z dnia 11.06.2018r. czas nagrania 00:29:09-01:33:31, zeznania powoda –k.109v; protokół rozprawy z dnia 01.10.2018r. czas nagrania 00:05:31-00:22:55, 00:42:04-00:43:32 w zw. z k.92-92v, protokół rozprawy z dnia 11.06.2018r. czas nagrania 00:06:57-00:25:59, zeznania przedstawiciela strony pozwanej-k.109v-110; protokół rozprawy z dnia 01.10.2018r. czas nagrania 00:22:55-00:42:04)

Stosownie do postanowienia § 17 statutu pozwanego stowarzyszenia członkostwo w Stowarzyszeniu (...) ustaje w wyniku: wystąpienia, wykreślenia przez zarząd oraz wykluczenia uchwałą sądu organizacyjnego. Zarząd może podjąć uchwałę o skierowaniu wniosku do sądu organizacyjnego o wykluczenie członka w przypadku popełnienia przez niego czynu niezgodnego z etyką, naruszanie postanowień statutu, niestosowania do uchwał organów stowarzyszenia albo nagannego zachowania (§ 19 ust. 2 statutu).

Zgodnie z postanowieniami § 38 ust. 1 i § 39 pkt a) statutu pozwanego stowarzyszenia orzekanie o wykluczeniu członków ze stowarzyszenia na wniosek zarządu należy do kompetencji sądu organizacyjnego, wybieranego przez walne zgromadzenie w składzie od trzech do pięciu osób. Sąd organizacyjny podejmuje uchwały większością głosów obecnych na posiedzeniu. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego. Uchwały są ważne, jeżeli w zebraniu uczestniczy ponad połowa składu sądu (§ 40 statutu pozwanego stowarzyszenia).

Członkowie wykluczonemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do walnego zgromadzenia. Odwołanie składa się za pośrednictwem zarządu na piśmie w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia. Uchwała walnego zgromadzenia jest ostateczna (§ 20 statutu).

(statut k. 34 – 36)

W dniu 8 sierpnia 2014 roku Zarząd Stowarzyszenia skierował do Sądu Organizacyjnego wniosek o wykluczenie powoda. Na posiedzeniu Sądu w dniu 8 maja 2015 roku postępowanie w tym przedmiocie zakończyło się udzieleniem nagany, o czym powód został powiadomiony na posiedzeniu Sądu w dniu 15 maja 2015 roku, ale nie przyjął tej decyzji.

(uchwała k.11-12)

Uchwałą nr 1/2016 Sądu Organizacyjnego pozwanego Stowarzyszenia z 18 października 2016 roku J. J. (2) został wykluczony z członkostwa w tym stowarzyszeniu.

Podstawą do wszczęcia w stosunku do powoda postępowania dyscyplinarnego był wniosek zarządu stowarzyszenia z 3 czerwca 2015 roku, w którym powodowi zarzucono: zarejestrowanie go jako tajnego współpracownika organów bezpieczeństwa, do czego miał się przyznać podczas rozprawy sądowej w sprawie o sygn. II C 1483/14, pomawianie podczas trwania jednej z rozpraw w sprawie o sygn. II C 1483/14 siedmiu członków stowarzyszenia o czerpanie korzyści materialnych i dzielenie ich między siebie oraz pisanie przez powoda pism szkalujących dobre imię zarządu pozwanego stowarzyszenia, mających na celu podważanie wiarygodności i prawidłowości działania tego organu.

Przed podjęciem uchwały Sąd zapoznał się ze stanowiskiem i wyjaśnieniami powoda złożonymi w dniu 5 lutego 2016 roku aby poznać jego intencje i motywy szkodliwych działań dla Stowarzyszenia. Powód powtórzył zarzuty, które stawiał wcześniej w pismach i podkreślał, że nie zamierza zmieniać swojej postawy, że nie widzi nic złego w formułowaniu zarzutów wobec wybranych członków Zarządu i wynoszenia ich na zewnątrz. Ponadto stwierdził, że to, iż nie został ponownie wybrany na stanowisko prezesa jest następstwem rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o jego współpracy ze służbami i ma świadomość i liczy się z tym, że wykorzystując wiedzę nabytą w Stowarzyszeniu jako Prezes, poprzez swoje liczne pozwy, pisma do Urzędu Miasta Ł., etc, może przyczyniać się niszczenia Stowarzyszenia, które sam współreaktywował. Oświadczył też, że warunkiem zaprzestania działań w tym zakresie, jest pozbawienie członkostwa w Stowarzyszeniu podanych członków Zarządu, i ustąpienie ze stanowiska obecnego Prezesa. Według J. J. (1) podejmowane działania mają na celu oczyszczenie Stowarzyszenia z osób skorumpowanych i nieuczciwych. Powiedział również, że jest gotów spowodować, aby ZUS egzekwował składki, które nie zostały dotychczas zapłacone, co wynosi ok. 100.000 zł.

Podejmując uchwałę o wykluczeniu powoda z członkostwa w pozwanym Stowarzyszeniu Sąd Organizacyjny podkreślił, że dostrzegane przez J. J. (1) nieprawidłowości w funkcjonowaniu stowarzyszenia powinny być w pierwszej kolejności sygnalizowane Zarządowi bądź też Walnemu Zgromadzeniu. Formułowane przez powoda zarzuty dotyczą w większości spraw, które powinien rozwiązać w okresie swej kadencji Prezes pozwanego Stowarzyszenia, a jeśli ich rozwiązanie nie mieściło się w jego kompetencjach – postawić je na Walnym Zgromadzeniu pod głosowanie. Sąd Organizacyjny zaakcentował zarazem, że dopiero odwołanie J. J. (1) z funkcji Prezesa Zarządu zaowocowało zgłaszaniem przez niego zastrzeżeń odnośnie do sposobu funkcjonowania Stowarzyszenia. Sąd ten stwierdził, że poszukiwanie przez powoda gremiów na zewnątrz organizacji do przedstawiania swych zarzutów i zastrzeżeń świadczy o zamiarze jej szkalowania i działania na szkodę Stowarzyszenia. Z uwagi na to, że powód już wcześniej za tożsame zachowania został ukarany przez Sąd Organizacyjny karą nagany i mimo tego nie zmienił sposobu swego postępowania, wniosek Zarządu o wykluczenie go z członkostwa w Stowarzyszeniu został uznany za uzasadniony. W tym stanie rzeczy Sąd Organizacyjny nie ustosunkował się do pozostałych zarzutów objętych wnioskiem Zarządu.

W skład Sądu Organizacyjnego wchodził S. S., Ł. B. i J. M..

(uchwała Sądu Organizacyjnego z uzasadnieniem k. 11 – 12, lista członków k.57-59, zeznania powoda –k.109v; protokół rozprawy z dnia 01.10.2018r. czas nagrania 00:05:31-00:22:55, 00:42:04-00:43:32 w zw. z k.92-92v, protokół rozprawy z dnia 11.06.2018r. czas nagrania 00:06:57-00:25:59, zeznania przedstawiciela strony pozwanej-k.109v-110; protokół rozprawy z dnia 01.10.2018r. czas nagrania 00:22:55-00:42:04)

W piśmie z dnia 2 listopada 2016 roku, złożonym do Zarządu Stowarzyszenia Robotników Chrześcijańskich w dniu 7 listopada 2016 roku, poinformował, że skorzysta z prawa odwołania się do walnego zgromadzenia wnosząc o powiadomienie go o terminie najbliższego Walnego Zgromadzenia. W odpowiedzi powód został wezwany do sformułowania odwołania. Nadto powód złożył pismo, w którym domagał się aby na Nadzwyczajnym Walnym Zebraniu Członków dokonano szczegółowej weryfikacji deklaracji członkowskich.

(pismo k.52,53,18)

W dniu 4 lutego 2017 roku odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie (...) Stowarzyszenia (...) w Ł., na którym w trybie tajnym przeprowadzono głosowanie w sprawie wykluczenia J. J. (1) z członkostwa w tym stowarzyszeniu. Spośród 25 głosujących, 17 uczestników Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia opowiedziało się za utrzymaniem uchwały Sądu Organizacyjnego nr (...), 7 osób zagłosowało za jej odrzuceniem, zaś 1 członek stowarzyszenia oddał głos nieważny. Z głosowania został sporządzony pisemny protokół. Pismem z dnia 16 lutego 2017 roku powód wystąpił o dostarczenie mu podjętej uchwały.

(protokół k. 56, pismo k.13)

Powód kwestionuje, że za wykluczeniem głosowały osoby, które nie są członkami Stowarzyszenia i nie miały właściwego pełnomocnictwa.

(zeznania powoda –k.109v; protokół rozprawy z dnia 01.10.2018r. czas nagrania 00:05:31-00:22:55, 00:42:04-00:43:32 w zw. z k.92-92v, protokół rozprawy z dnia 11.06.2018r. czas nagrania 00:06:57-00:25:59)

Powyższe ustalenia Sąd poczynił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, zeznań świadka oraz stron. Sąd pominął dokumenty dotyczące deklaracji członkowskich (k.15-17,19-31) oraz statut stowarzyszenia z 2005 roku (k.32-33), albowiem nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Dokumenty te zostały złożone przez powoda w celu ustalenia nieistnienia członkostwa wskazanych w nich osób, ale roszczenie to nie zostało wyodrębnione do odrębnego rozpoznania, gdyż Sąd oddalił wniosek powoda w tym zakresie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Na wstępie należy wskazać, że sprawa dotyczy członkostwa powoda w pozwanym Stowarzyszeniu i powód domaga się zmiany uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Członków i uchylenia uchwały Sądu Organizacyjnego o wykluczeniu go w tym Stowarzyszeniu ewentualnie stwierdzenia jej nieistnienia.

Ustawa - Prawo o stowarzyszeniach stanowi, że stowarzyszenie jest dobrowolnym i samorządnym zrzeszeniem członków. Zasada samorządności oznacza, że to stowarzyszenie ustala zasady i normy działania. Jednym z wymogów Prawa o stowarzyszeniach jest określenie w statucie sposobu nabywania i utraty członkostwa oraz przyczyn utraty członkostwa. Osoba wstępująca do stowarzyszenia akceptuje zapisy statutu, zgadza się więc też na zapisy mówiące o utracie członkostwa.

W przedmiotowej sprawie statut pozwanego Stowarzyszenia spełnia te wymagania w zakresie utraty członkostwa, sposób procedowania i odwołania się członka poprzez wyraźnie wskazane w nim zapisy (§17, §19, §38,§39,§40). Zauważyć należy, że procedura odwołania się od uchwały Sądu Organizacyjnego kończy się na uchwale Walnego Zgromadzenia, która jest ostateczna (§ 20 statutu).

Ustalony stan faktyczny wskazuje, że powód J. J. (1) wyczerpał procedurę odwołania w zakresie wykluczenia go ze Stowarzyszenia przewidzianą w statucie.

Przepisy ustawy - Prawo o stowarzyszeniach nie dają członkowi stowarzyszenia możliwości samodzielnego zaskarżenia uchwał stowarzyszenia do sądu.

Organem nadzoru nad stowarzyszeniami jest starosta i członek stowarzyszenia może zwrócić się do starosty, aby to on w ramach nadzoru doprowadził do uchylenia uchwały o wykluczeniu. Trzeba wtedy wykazać, że uchwała jest niezgodna z prawem (przepisami ogólnymi) lub ze statutem. Zgodnie z zapisami ustawy sądem właściwym, do którego starosta kieruje wnioski, jest sąd rejestrowy, czyli KRS. Tak więc sąd może uchylić niezgodną z prawem lub statutem uchwałę stowarzyszenia – ale tylko na wniosek organu nadzoru lub prokuratora.

Ponadto orzecznictwo sądowe wskazuje, że członek stowarzyszenia może też skorzystać z ochrony sądu cywilnego. Jest to jednak zastrzeżone tylko i wyłącznie do spraw związanych z członkostwem. Większość orzeczeń sądowych uznaje, że stosunek łączący członka ze stowarzyszeniem ma charakter umowy (tą umową jest statut) i podlega ochronie sądu cywilnego. Konsekwencją bowiem przyjęcia teorii statutu jako umowy i cywilnoprawnego charakteru stosunku członkostwa w organizacji społecznej (stowarzyszeniu) jest dopuszczenie możliwości zgłoszenia przez członka stowarzyszenia roszczenia o ochronę jego członkostwa na drodze sądowej, w trybie procesowym. Podstawą prawną jest art. 189 k.p.c. – powództwo o ustalenie istnienia (bądź nieistnienia) stosunku członkostwa (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 października 2016 r. I ACa 1515/15, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 grudnia 2013 r. I ACa 598/13).

Występując z pozwem przeciw stowarzyszeniu o ustalenie istnienia stosunku członkostwa należy wskazać, dlaczego stosunek członkostwa istnieje – a więc wykazać, że uchwała jest nieważna. Można powołać się na niezgodność uchwały z prawem, ze statutem lub z zasadami współżycia społecznego. Ponadto należy też wykazać interes prawny żądania – czyli opisać, dlaczego pozew jest wnoszony, jaki skutek wywarła uchwała o pozbawieniu członkostwa, jakie prawo członka naruszyła.

Mając na uwadze powyższe należało zatem powództwo J. J. (1) uznać jako powództwo oparte na podstawie art. 189 k.p.c.

Bezsprzecznie każdy członek stowarzyszenia ma interes prawny w zaskarżeniu uchwały, jeżeli uchwała ta wywołuje skutki w sferze jego praw członkowskich. Powód na mocy kwestionowanej uchwały Sądu Organizacyjnego z dnia 18 października 2018 roku został wykluczony z członkostwa, a zatem ma interes prawny w zaskarżeniu uchwały.

Powód wskazywał, że uchwała o jego wykluczeniu jest nieważna wobec tego, że wskazane w niej przyczyny nie odwołują się do postanowień statutu, a nadto, że została podjęta przez osoby, które według niego nie są członkami Stowarzyszenia.

Z przepisu art. 29 ust. 1 pkt 4 ustawy z 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach wynika, że uchwała stowarzyszenia, czyli jego organów, może zostać uchylona tylko ze względu na jej niezgodność z prawem lub statutem stowarzyszenia.

Przy ocenie zarzutów powoda Sąd dokonał ich weryfikacji ze zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym z treścią uchwały Sądu Organizacyjnego Stowarzyszenia oraz zapisami statutu, a także zeznaniami stron. Powód przyjął, że wykluczenie nastąpiło z uwagi na zarejestrowanie go jako tajnego współpracownika, pomówienia w sprawie II C 1483/14 oraz pisanie przez niego pism szkalujących dobre imię Zarządu, które to przyczyny zostały wykazane we wniosku Zarządu do Sądu Organizacyjnego i wykazując bezzasadność i sprzeczność przyczyn ze statutem powoływał się na to, że uzyskał zaświadczenie z IPN, iż jego dane osobowe nie są tożsame z danymi z katalogu, pomówione osoby nie wystąpiły przeciwko niemu na drogę sądową, a opisywanie spraw Stowarzyszenia należało do jego obowiązków członkowskich. Jednakże stwierdzić należy, że dokładna analiza treści uzasadnienia uchwały Sądu Organizacyjnego z dnia 18 października 2016 roku wskazuje, że podstawą wykluczenia powoda było jego postępowanie skierowane wobec Stowarzyszenia, a polegające na kwestionowaniu działalności Stowarzyszenia, przybierające formę pism adresowanych do różnych organów i instytucji, poza stowarzyszeniem. Sąd Organizacyjny wyraźnie stwierdził, że nie odnosił się do pozostałych zarzutów objętych wnioskiem Zarządu. W związku z tym należało rozważyć jedynie kwestię postępowania powoda wobec Stowarzyszenia po tym jak odwołano go z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu. Materiał dowodowy zgromadzony w tym zakresie w ocenie Sądu jednoznacznie świadczy, że działania powoda należy traktować jako naganne, sprzeczne z zadaniami realizowanymi przez Stowarzyszenie i jako nieprzestrzeganie ogólnie uznanych zasad etycznych. Jednym z zadań Stowarzyszenia jest wdrażanie poprawnych zasad moralnych w społeczeństwie (§ 4 ust.1 statutu), a obowiązek przestrzegania przez członka Stowarzyszenia zasad etycznych został nałożony przez statut (§ 11 lit a). Powód po odwołaniu go z funkcji Prezesa podejmował liczne działania prawne wobec Stowarzyszenia i jego członków, w tym składał zawiadomienia o popełnieniu przestępstw do Prokuratury Rejonowej Ł. oraz Prokuratury Okręgowej w Łodzi, kwestionował członkostwo poszczególnych osób w Stowarzyszeniu, interweniował do organu nadzoru. Świadek B. K. opisała w swych zeznaniach sprawy sądowe oraz sprawy toczące się przed prokuratorem oraz organem nadzoru. Zauważyć należy, że powód nie zaprzeczał tym działaniom. Uzasadnienie uchwały Sądu Organizacyjnego pozwala uznać, że uchwała o wykluczeniu powoda nie została podjęta bez głębszej analizy i bez podstawy prawnej. Nie można zdaniem Sądu stwierdzić, że uchwała była sprzeczna ze statutem czy też zasadami współżycia społecznego. Wskazać trzeba bowiem, że Sąd Organizacyjny wysłuchał wyjaśnień powoda i dążył do ustalenia istnienia podstawy do wykluczenia go z członkostwa w Stowarzyszeniu. Sąd oceniając postępowanie powoda uznał, że powód swoje postępowanie uzasadnia jedynie subiektywnie i wynika ono z poczucia braku akceptacji decyzji o odwołaniu go z funkcji Prezesa. Zauważyć należy, że pomimo tego, iż podejmowane przez niego działania pozostały bez oczekiwanego skutku, powód przed Sądem Organizacyjnym nadal popierał swoje zarzuty. Bezzasadność zarzutów w świetle przepisów karnych i procedury członkowskiej nie skłoniła go do refleksji nad celowością podjętych działań, nie zaprzestał dalszego aktywnego działania w celu realizacji zarzutów. Powód nie rozważył, że jego działania

zostały już poddane ocenie i postępowanie w przedmiocie wykluczenia zostało zakończone naganą. Dodatkowo powód oświadczył, że nie zamierza zmienić swojej postawy i postawił warunki, jakie muszą być spełnione aby zaprzestał podejmowania działań na gruncie zewnętrznym wobec Stowarzyszenia. Zaznaczyć przy tym trzeba, że powód miał przy tym świadomość, iż w ten sposób może przyczynić się niszczenia Stowarzyszenia, a co więcej przedstawił Sądowi swój kolejny krok jako podjęcie, gdy nie zostaną spełnione jego warunki (sprawa o zapłatę składek ZUS). Powód nie potrafił wyciągnąć właściwych wniosków i dokonać obiektywnej oceny. Jako członek Stowarzyszenia powinien również kierować się dobrym imieniem Stowarzyszenia, jego zadaniami, a nie jedynie dbać o swój interes, który jak się okazało nie był słuszny. W świetle ustalonego stanu faktycznego działanie powoda nie pozostają więc w zgodności z zadaniami statutowymi. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu podjęta uchwała Sądu Organizacyjnego z dnia 18 października 2018 roku o wykluczeniu powoda z członkostwa była zasadna.

Odnosząc się natomiast do ważności kwestionowanej uchwały Sądu Organizacyjnego w kontekście żądania powoda stwierdzenia jej nieistnienia z uwagi na podjęcie jej przez osoby nie będące członkami Stowarzyszenia stwierdzić trzeba, że zarzut ten również nie był zasadny, a to wobec braku jego wykazania. Sąd oddalił wniosek powoda o wyłączenie do odrębnego rozpoznania sprawy ustalenia członkostwa wskazywanych przez niego osób, albowiem uznał, iż nie ma ona znaczenia dla merytorycznego rozstrzygnięcia. Na podstawie dotychczasowego materiału dowodowego można było bowiem ustalić, iż sprawy członkostwa w pozwanym Stowarzyszeniu były już wcześniej kwestionowane przez powoda i przedmiotem rozstrzygnięć sądu rejestrowego czy też organu nadzoru. Powód nie zaprzeczał przecież, że kwestie członkostwa zostały już rozstrzygnięte. Orzeczenia były niepomysłne dla powoda i nie godząc się z nimi powód próbował także w tym postępowaniu doprowadzić po raz kolejny do rozpatrywania jego zarzutów, jednocześnie wnosząc o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia stosunków członkowskich. Jednakże zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie było żadnych podstaw do uwzględnienia wniosków powoda – nie wskazywał żadnych nowych okoliczności, poprzestając jedynie na ogólnym twierdzeniu, że sądy rejestrowe zostały wprowadzone w błąd. Nadto zauważyć należy, że skoro powód nadal upatrywał nieprawidłowości w stosunkach członkowskich, to nie było przeszkód aby wytoczył odrębne powództwo przez zainicjowaniem niniejszego postępowania, zwłaszcza, że nastąpiło to w dniu 24 stycznia 2018 roku, podczas gdy uchwała Sądu Organizacyjnego o jego wykluczeniu została podjęta w dniu 18 października 2016 roku, a podtrzymanie uchwały przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Członków w dniu 4 lutego 2017 roku Uwzględnienie wniosków powoda spowodowałoby jedynie nieuzasadnione przedłużenie postępowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Powód jako strona przegrywająca zobowiązany jest zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez nią koszty procesu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika (360 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17zł).

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.